

Ítróttur

»Guðs hond« í Gundadali

*Sviar máttu brúka maradonskar handbóls-
snildir fyri at »vinna« á fýroyska A-landsliðnum
í dystinum í Gundadali týskvöldið, tá Lennart
Andersson við arminum slerdi bóltin í málið til
endaliga úrslitið 2-1, sum als ikki var uppiborið*

»Hatta mátti vera Guðs hond,« minnst vit, at fyrrverandi argentinska fót bóltstjórnar segði, tá bæði sjónvarps- og fotomyndir prógvaðu, at hann brúkti hondina til málið móti enska landsliðnum í semifinaluni í HM-kappingini í Mexico í 1986.

Um tað er sama frágreiðing, svenski mál-skjúttin Lennart Andersson hevur til 2-1 málið í Gundadali, veit Sosialurin ikki at siga lesarum sínum, men hinvegin stendur so rímmarfast, at málið varð skorað við undirarminum, og ikki við høvdið, fóti ella øðrum, ið loyvt er í tí fót bólti, vit kenna til.

Eitt var so tað, at hetta mál var snýtt og fusk úr enda í annan, men so var hasin sigurin eisini so hjartaliga óuppiborin.

Var fýroyska spælið rættiliga stórar partar av dystinum til at sovna av, við aftur-og-fram avleveringum afturi í verjuni, so var svenska spælið ikki mætari.

Skaptu ikki nógv

Í roynd og veru skaptu svíar sær ikki so nógvur kjansir, at ein svenskur sigur á nakran hátt kann forsvarast.

Í fyrria hálvleiki gekk meginparturin av tíðini við at flyta bóltin aftur og fram, men av og á var optimistiskt spæl at síggja, sum tá Jens Erik – uppiborið fagnaður av áskoðarafjøldini, ið annars var nakað tigandi – driblaði fleiri svíar sundur og saman í senn.

Stuttligt, at onkur torir at vísa, at tað saktans ber til hjá mýsnum at spæla á borðinum, hóast kettan er heima.

Hvørki liðið hevði nakran upplagdan málkjans í fyrria hálvleiki, so 0-0 var í finasta lagi, og tað kundu bæði liðini fult út vera nøgd við.

Svíar royndu seg nakrar ferðir við at spæla fram gjøgnum í síðunum – serliga vinstru – men bóltarnir innfyri vóru so lítið vandamiklir, at Jens Mar-

Jan Allan Müller, ið spældi ein góðan dyst, syrgdi fyri útjavnningini til 1-1, ið eisini átti at verið endaliga úrslitið.
Mynd: Hilmar Jan

tin ongantíð fekk brúm fyri at gera nakra rættiliga bjarging. Hevði mest at gera við at spæla mál-spørk út til nærmasta verjuspælara.

Meira lív kom í

Í seinna hálvleiki varð eisini byrjað eitt sindur varið, men so fingur svíarnir hug at gera nakað

meira burturúr, og royndu seg við eitt sindur meira álópskendum spæli.

Men einasta vandamikla royndin fyrsta korterip var eitt langskot í triðja minutt, sum Jens Martin mátti blaka seg í fullari longd eftir.

Rættiliga óvæntað eydnaðist so bráðliga svium at fáa mál.

Teir fingur eitt frískpark heilt úti í høgru síðu, nakað miðskeiðis á fýroysku helvtini. Bólturin varð sendur innfyri, har Lennart Andersson setti høvdið á hann, so ein í leysari luft spraklandi Jens Martin einki fekk gjørt.

Eitt fyri so vítt gott mál, men ov bíligt. Fýroyska verjan var í hesi støðuni

ov illa skipað, og tað var alt ov lætt hjá svianum at fáa sent bóltin hara hann vildi.

Skjótt fýroyskt mál

Men ikki var tíð at stúra hjá spælarunum ella áskoðarunum, tí ikki meira enn 42 sekund eftir hetta fyrsta málið, høvdu fýroyingar javnað út!

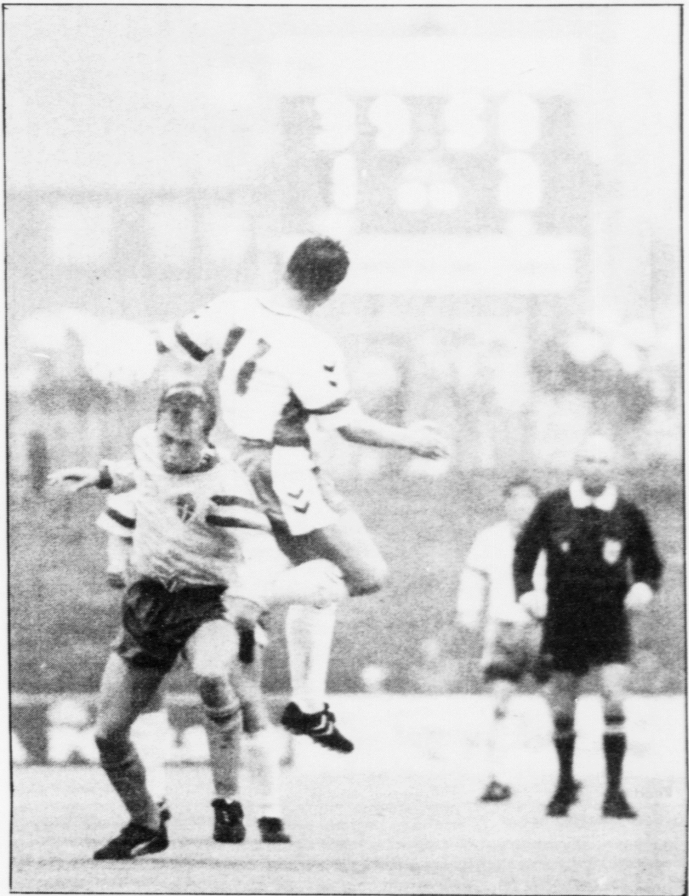
Hetta var eitt frálíkt mál.

Ein langur bóltur varð sendur fram til Gunnar, sum varð taklaður, tá hann skuldi fáa tamarhald á honum. Men til alla lukku sprakk bólturin úr taklingini til ein úra frían Jan Allan Müller, sum flott plaseraði bóltin høgrumegin málverjan til javnleiksstøðuna 1-1.

Men hendan góða støða slapp ikki at halda sær leingi, tí fyra minuttir seinna fingur svíar aftur eitt frískpark – um somu leið sum tað fyrria.

Enn einaferð sendu teir bóltin innfyri, og har syrgdi Lennart Andersson enn einaferð fyri, at bólturin endaði í málinum.

Men hóast hetta varð gjørt við undirarminum, so varð málið góðkent – eis-



Mikkjal Danielsen roynir í fullari útstrekking at steðga einum svenskum skoti.
Mynd: Hilmar Jan